

Versuri de dor

Vladimir Potlog

Pe foaie albă scriu câte un vers
Despre oameni, natură și univers,
Cuvinte simple, rând pe rând,
Care vin din suflet și din gând.

Scriu despre biata, frumoasa mea țară,
Care rămâne pustie iară,
Despre toamna mănoasă
Și despre-a bunicilor casă,

Despre părinți uitați de copii,
Despre meleagul meu, cu livezi și vii,
Despre un voievod uitat într-o carte veche,
Despre Dumnezeu care stă mereu de veghe.

Scriu o simplă, sinceră poezie,
Ca oamenii să mă vadă, să știe
Că sunt și eu un biet muritor,
Care scrie cu lacrima versuri de dor.